

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะทางวิชาการเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ซึ่งได้ใช้เทคนิควิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายเข้ามาใช้ ได้แก่ การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดำเนินการเก็บข้อมูลจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตาม การนำเสนอในบทนี้ สามารถจำแนกรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

การพัฒนาข้อเสนอแนะทางวิชาการเกี่ยวกับแนวทาง ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ

สืบเนื่องมาจากแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยและมีลักษณะเฉพาะด้านของทรัพยากรการท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมทางสังคม ยังผลงานวิชาการหรือข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเป็นการเฉพาะ ในการเริ่มต้นพัฒนาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้เริ่มต้นจากการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research) เพื่อค้นหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในเอกสารของ Mancini (2005) Morgan และ Prichard (2000) Holloway (2002) Swarbrooke และ Horner(2001) McKercher (1998) Herrenmans (2006) นักวิชาการด้านการท่องเที่ยว เพื่อทำการกำหนด องค์ประกอบและเนื้อหาของแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเบื้องต้น หลังจากนั้นได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยเทคนิค ด้วยเทคนิคการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation) และ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อค้นหาความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

ได้ดำเนินการบูรณาการแนวคิดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงทฤษฎี (Document Research) กับข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เพื่อพัฒนาโครงสร้างขององค์ประกอบและเนื้อหาของแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ แล้วนำโครงร่างขององค์ประกอบและเนื้อหาดังกล่าวไปให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ได้วิพากษ์วิจารณ์ และหาข้อสรุปร่วมกันเกี่ยวกับแนวทาง ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เหมาะสม ซึ่งในกระบวนการนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง ข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเวทีการสนทนากลุ่มกลับไป กลับมา เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด รายละเอียดของขั้นตอน การพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เรียงตามลำดับดังนี้

1) การศึกษาวิจัยเอกสาร (Document Research)

ให้ความสำคัญกับผลการวิจัยของ อรุณรุ่ง วงศ์กังวานและคณะ (2554) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความจงรัก รักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ และได้เก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยตรง ตำรา วิชาการ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวมากที่สุด เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นสากล โดยให้ความสำคัญกับเอกสารของ Mancini (2005)Morgan และ Prichard (2000) Holloway (2002) Swarbrookeและ Horner(2001)McKercher (1998) Herrenmans (2006) เป็นหลัก ร่องลงมาคือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ในการค้นคว้าดังกล่าวได้กำหนดประเด็นในการค้นคว้าอย่างละเอียดรอบด้าน ได้แก่ ความหมายของการท่องเที่ยว องค์ประกอบของการท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยว ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการการท่องเที่ยว การพัฒนาการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาเอกสารข้างต้นแล้ว ได้ดำเนินการกำหนด โครงสร้างของ องค์ประกอบและเนื้อหาของแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่ม

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เบื้องต้นที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากมีข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมที่แตกต่างไปจากนี้ ได้แก่ (1) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ (2) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (3) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และ (4) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว พร้อมทั้งได้กำหนดรายละเอียดของตัวชี้วัดหลักที่จะทำการศึกษาในแต่ละด้านประกอบด้วย สำหรับการทำการเป็นตุ๊กตาเพื่อการวิเคราะห์ต่อไป (Dummy)

2) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation)

เป็นเทคนิคการสังเกตการณ์ทั่วไปดำเนินการโดยผู้วิจัยเป็นหลัก มีเป้าหมายเพื่อเข้าไปสังเกตการณ์ถึงลักษณะของการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร โดยเน้นให้ความสำคัญกับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม ในปี พ.ศ. 2554 ได้แก่ พระบรมมหาราชวัง วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) พระที่นั่งวิมานเมฆ พระที่นั่งอนันตสมาคม (ศิลป์แผ่นดิน) วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม หมู่เกาะรัตนโกสินทร์ มีนักท่องเที่ยว เดินทางมาเยี่ยมชมมากถึง 20,754,195 คน (Online: <http://news.mthai.com/headline-news/147290.html> ค้นหาเมื่อ พุธที่ 23 มีนาคม 2555) โดยการสังเกตการณ์ดังกล่าวมุ่งเน้นทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นของการท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จุดอ่อนและจุดแข็งของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ตลอดจนสำรวจถึงความต้องการทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ในการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วมครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายภาพ ประกอบ การจดบันทึก (Short Note) สิ่งที่ได้พบเห็นอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่อไป

3) การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว (In-depth Interview)

หลังจากที่ตกผลึกทางความคิดจากการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการ (Document Research) แล้ว ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อค้นหาองค์ประกอบหลัก (Main Factor) ตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบ (Indicator) และ รายการหรือรายละเอียดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละตัวชี้วัดขององค์ประกอบ (Check List) ตามความ

คิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 3 กลุ่มหลัก ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 กลุ่มแกนนำผู้ประกอบการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มข้าราชการระดับบริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของ กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน และ กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวที่มีความชำนาญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครโดยตรง มีผลงานทางวิชาการที่โดดเด่น จำนวน 5 คน ทั้งนี้ประเด็นเกี่ยวกับการสัมภาษณ์เชิงลึกมีความละเอียดอ่อนด้านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการท่องเที่ยว เช่น ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวยามค่ำคืน การวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของ รัฐบาลโดยตรง ปัญหาทางสังคมและปัญหาอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งการเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกในการวิจัยครั้งนี้อาจจะส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลโดยตรง ผู้วิจัยจึงขออนุญาตไม่เปิดเผย รายชื่อดังกล่าว รายละเอียดของการสัมภาษณ์เชิงลึกในแต่ละกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียดดังนี้

3.1) การระบุกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มแกนนำผู้ประกอบการท่องเที่ยวจำนวน 5 คน

บุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มนี้ (Key Information) จะเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการทำงานอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของแวดวงธุรกิจการท่องเที่ยว โดยพิจารณาจาก ขนาดของธุรกิจดำเนินการ ตำแหน่งทางสังคม ผลประกอบการในปีที่ผ่านมา เป็นต้น ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ยังไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้อยู่ที่ใด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบุเป้าหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาใช้ คือ เทคนิค Snow Ball โดยเริ่มต้นจากผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมสำหรับชาวต่างชาติ ในเขตกรุงเทพมหานครก่อน เช่นผู้ประกอบการบริเวณถนนข้าวสาร บริษัทนำเที่ยวชั้นนำของ กรุงเทพมหานคร ร้านค้าบริเวณวัดพระแก้ว สมาคม ชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่างๆ และโรงแรมชั้นนำ เป็นต้น โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายจำนวน 5 คน

3.2) การระบุกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่ม ข้าราชการระดับบริหารที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 คน

บุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มนี้ (Key Information) จะเป็นข้าราชการระดับบริหารหรือระดับ ซี 8 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี มีผลงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานครที่ประสบความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของสังคม และเพื่อนร่วมงานในด้านความรู้ความสามารถ ซึ่งในทางปฏิบัติ

แล้ว ยังไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้อยู่ที่ใด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบุเป้าหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาใช้ คือ เทคนิค Snow Ball โดยเริ่มต้นจากผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บริหารของกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นต้น โดยให้ผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว (Key Information) เป็นผู้แนะนำผู้ให้ข้อมูลคนต่อไป โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเบื้องต้นจำนวน 5คน

3.3) การระบุกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เชิงลึกจาก กลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 5คน

บุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มนี้ (Key Information) อาจจะเป็นนักวิชาการอิสระด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว หรืออาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยทางด้านการท่องเที่ยว ที่มีผลงานด้านการเขียนตำราทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัย บทความวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ยังไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้อยู่ที่ใด ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบุเป้าหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาใช้ คือ เทคนิค Snow Ball โดยเริ่มต้นจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดการเรียนการสอนด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ดังเช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นต้น

โดยให้ผู้ให้ข้อมูลดังกล่าว (Key Information) เป็นผู้แนะนำผู้ให้ข้อมูลคนต่อไป โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายเบื้องต้นจำนวน 5คน

ข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก :การสร้างข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกจะเน้นไปที่ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยขอให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้กำหนดถึง องค์ประกอบหลัก (Main Factor) ตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบ (Indicator) และ รายการหรือรายละเอียดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละตัวชี้วัดขององค์ประกอบ (Check List) ตามประสบการณ์ของตนเองที่ผ่านมา การสัมภาษณ์ดังกล่าวเป็นไปแบบไม่มีโครงสร้าง (Non Structural) ซึ่งผู้วิจัยมีแนวทางในการกำหนดข้อคำถามไว้ดังนี้

1) ขอให้ท่านช่วยเล่าถึงสถานการณ์ปัจจุบันด้านความจำเป็นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ฟังหน่อย

2) ในความคิดเห็น ตามประสบการณ์ของท่านแล้ว พอที่จะสรุปได้ว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ควรจะไปประกอบไปด้วยการส่งเสริมในด้าน อะไรบ้าง

3) ตามความคิดเห็นของท่านแล้ว การส่งเสริมในด้านแรกที่ท่านเสนอมานั้น ช่วยสรุปต่อให้ฟังในเชิงลึกลงไปอีกได้ไหมว่าในด้านนี้ ควรจะไปประกอบไปด้วยการส่งเสริมที่สำคัญอะไรบ้าง แล้วในด้านที่สอง สาม สี่ละ เป็นอย่างไรบ้างในความคิดเห็นของท่านช่วยวิเคราะห์ต่อได้ไหม

4) การส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละด้านที่ท่านได้วิเคราะห์ให้ฟังข้างต้นนี้ ขอให้ท่านช่วยสรุปในลักษณะของกลยุทธ์ในการส่งเสริมแต่ละด้านให้ละเอียดได้ไหม

ในการเก็บสัมภาษณ์เชิงลึกแต่ละครั้ง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง โดยก่อนที่จะสัมภาษณ์จริง ผู้วิจัยจะทดลองใช้แนวทางในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริงก่อน เพื่อพิจารณาถึงข้อบกพร่อง และเป็นการซักซ้อมก่อนการเก็บข้อมูลจริง ทั้งนี้ การสัมภาษณ์เชิงลึกในแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 1 – 1.30 ชั่วโมง และขออนุญาตทำการบันทึกเทปด้วยทุกครั้ง โดยให้คำมั่นสัญญากับผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านถึงจรรยาบรรณในการวิจัยว่าจะสรุปผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น ไม่กล่าวอ้างถึงผู้ให้ข้อมูลเป็นรายบุคคล ดำเนินการเก็บข้อมูลช่วงระหว่าง เดือน เมษายน – พฤษภาคม พ.ศ. 2555

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก :หลังจากที่ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลมาแล้ว จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสนทนามาทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยทำการจัดหมวดหมู่ขององค์ประกอบหลัก (Main Factor) ตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบ (Indicator) และ รายการหรือรายละเอียดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละตัวชี้วัดขององค์ประกอบ (Check List) ที่เหมือนกันไว้ด้วยกัน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อเป็นการลดความลำเอียง และอคติ ของผู้วิจัยที่มีต่อข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

4) การร่างโครงสร้างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ

เป็นการนำข้อมูลที่ทำกรค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว และข้อมูลที่ได้จากเทคนิคการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participant Observation) และการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (In-depth Interview) มาทำการบูรณาการกัน (Integrate) เพื่อทำการสังเคราะห์

(Synthesis) เป็นโครงร่างในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยเน้นการสังเคราะห์ให้ออกมาในรูปแบบของข้อเสนอแนะหลัก (Core Suggestion) กรอบการดำเนินงาน (Farm Work) และกิจกรรมการดำเนินงาน (Activity) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีสมมุติฐานเกี่ยวกับการสังเคราะห์ดังกล่าวว่าประกอบไปด้วย

4.1) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโครงร่างของการนำเสนอ ประกอบด้วย

4.1.1) แนวทางในการเสริมสร้างจิตสำนึกแห่งการให้บริการ

4.1.2) แนวทางในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติแต่ละประเทศ

4.1.3) แนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ในการให้บริการ

4.1.4) แนวทางในการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน และองค์ความรู้เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวสำหรับชาวต่างชาติ

4.1.5) แนวทางในการลดหย่อน ผ่อนปรน กฎระเบียบบางประการเพื่อให้เอื้อต่อการประกอบกิจการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการ

4.1.6) แนวทางในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.2) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโครงร่างของการนำเสนอ ประกอบด้วย

4.2.1) แนวทางในการให้ได้มาซึ่งข้อมูลด้านความต้องการต่อแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

4.2.2) แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเทคนิคการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐในต่างประเทศ

4.2.3) แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเทคนิคการประชาสัมพันธ์ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของหน่วยงานภาคเอกชนในต่างประเทศ

4.2.4) แนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเทคนิคการสร้างความรักภักดีของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติระหว่างท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานคร

4.2.5) การกำหนดภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานครในสายตาของชาวต่างชาติที่ยังยืน

4.3) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโครงร่างของการนำเสนอ ประกอบด้วย

4.3.1) แนวทางในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะอาด ปลอดภัย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในเชิงบูรณาการ

4.3.2) แนวทางในการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวโบราณสถานให้คงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในเชิงบูรณาการ

4.3.3) แนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์

4.3.4) การพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

4.4) แนวทางในการส่งเสริมด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโครงร่างของการนำเสนอ ประกอบด้วย

4.4.1) แนวทางในการเพิ่มและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานด้านสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการ รสนิยม และวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

4.4.2) แนวทางในการพัฒนาด้านการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวขุดนียมเขตกรุงเทพมหานครที่เอื้อต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

4.4.3) แนวทางในการเพิ่มความรู้ด้านภาษาให้กับผู้ให้บริการด้านการขนส่ง เช่น กลุ่มผู้ขับแท็กซี่ กระเป๋ารถเมล์ เรือโดยสาร เป็นต้น

4.4.4) แนวทางในการพัฒนาด้านป้ายบอกทาง ป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตาม โครงร่างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ยังไม่ถือว่าเป็นที่สิ้นสุด ว่าจะต้องทำการวิพากษ์ วิจารณ์ และหาข้อสรุปร่วมกัน ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

**5) การวิพากษ์ วิจารณ์ และหาข้อสรุปร่วมกันของ โครงร่างข้อเสนอแนะทางวิชาการ
เกี่ยวกับ แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติ ด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group)**

เป็นการนำ โครงร่างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่ม
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ได้พัฒนาขึ้นมาจากฐานข้อมูลจากเอกสารเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้อง และ
ข้อมูลเชิงคุณภาพ ชำรงต้น ที่ถูกเสนอในลักษณะของข้อเสนอแนะหลัก (Core Suggestion) กรอบการ
ดำเนินงาน (Farm Work) และกิจกรรมการดำเนินงาน (Activity) มาดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญถูกคัดเลือกโดยผู้วิจัยเอง จำนวน 5คนประกอบด้วย

คนที่ 1รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ

คนที่ 2รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ กุณิสร์

คนที่ 3ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย บัญชาพัฒนศักดิ์ดา

คนที่ 4ดร.พจน์ ยงสกุลโรจน์

คนที่ 5ดร.ชุมพล มุสิกานนท์

การสนทนากลุ่มจะเป็นการตรวจสอบว่าโครงร่าง แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขต
กรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่ได้สร้างขึ้นมานั้นมีแนวโน้มที่จะสามารถใช้ได้จริง
อย่างน้อยเพียงใด ข้อเสนอแนะหลัก (Core Suggestion) ทั้ง 4 ข้อ มีความครอบคลุมในการส่งเสริม
การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอย่างน้อยเพียงใด กรอบการดำเนินงาน
(Farm Work) ของแต่ละข้อเสนอแนะหลัก ครอบคลุมหรือไม่ และกิจกรรมการดำเนินงาน (Activity)
ของกรอบดำเนินงานแต่ละกรอบมีความครอบคลุมกับปัญหาที่เกิดขึ้น มีความเป็นไปได้มากน้อย
เพียงใด โดยให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้วิพากษ์ วิจารณ์ และหาข้อสรุปร่วมกัน โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำการ
สนทนากลุ่ม (Moderator)

หลังจากที่เสร็จสิ้นการสนทนากลุ่มแล้ว ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะทั้งหมดมาทำการปรับปรุงโครง
ร่างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้มี
ความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเป็นรายบุคคล หากผู้เชี่ยวชาญ
ทั้งหมดตรวจสอบและเห็นชอบแล้วว่าโครงร่างดังกล่าวมีความสมบูรณ์ เนื้อหาครบถ้วน มีความสำคัญ
อย่างแท้จริงก็จะถือว่าเป็นโครงร่างที่มีความสมบูรณ์แล้ว กลายเป็น “ แนวทางในการส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวเขตกรุงเทพมหานครในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ” ที่สมบูรณ์